

Arbejdspladserne, hvem der har Arbejde, og kan ret hurtigt skaffe os Oplysning om, hvor vore Medlemmer, ogsaa de arbejdsløse, er henne. Derfor hævder jeg, at vil man have en effektiv Kontrol, skal man lade Kasserne tage Ansvar for den og adressere Kritikken til Kasserne, hvis der sker Misbrug. Den Kontrol, som man her foreslaar fra Flertallets Side, vil sprede Ansvar, der er i Virkeligheden ingen, der efter den har Ansvar for, hvad der sker med Hensyn til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse. De allervanskeligste for Kasserne at kontrollere er, som jeg gjorde gældende, da jeg før havde Ordet, alle dem, der arbejder for sig selv, men i det store og hele hævder jeg, at Kontrollen er lykkedes os. Hertil kommer, hvad man fra anden Side ikke vil eller kan faa Øje paa, at den bedste Kontrol er den, som gør Kasserne økonomisk interesseret i, at der ikke sker Misbrug. Medlemmerne skal jo betale de 55 pCt. af den Understøttelse, som udbetales gennem Kasserne, og der er saa sandt ingen af dem, som vil finde sig i, at Folk gaar og lever paa Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de kan faa Arbejde; det skal man nok vide at faa frem indenfor Organisationerne. Jeg maa derfor stadig hævde, at der for dette Kortsystem, hvor Arbejdsgiverne og Politiet skal indblandes, ikke er givet nogen som helst antagelig Begrundelse.

Det ærede Medlem Hr. Sven talte om det, jeg skulde have udtalt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har faaet mine Udtalelser galt i Halsen. Jeg har nemlig udtalt, at der var sagt overfor mig, at Flertalspartierne var stærke nok til at gennemføre deres Forslag, og det erkendte jeg. Jeg sagde: Det ved jeg; for jeg tror ikke paa hverken Trekanter eller Firkanter eller andre politiske Hundekunster. Jeg har selvfølgelig ikke brugt denne Betegnelse i Forhold til Forhandlingerne om Arbejdsløshedslovsforslaget eller med Henblik paa Udvalgsforhandlingerne. Medlemmer af Flertalspartierne har overfor mig udtalt, at de ikke var helt tilfredse med den Ordning, som denne Arbejdsløshedslov vil fremskaffe. Men jeg staar paa det partimæssige Grundlag, staar indenfor mit eget Parti, og de Beslutninger, som Partiet tager, vil selvfølgelig i det store og hele dets Medlemmer følge. Det var ud derfra, jeg kom med min Bemærkning, der ikke sigtede til det Arbejde, der bliver udført.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard gik i Rette med mig for mine Udtalelser om, hvad Arbejderne, hvis disse Lovforslag bliver vedtaget, vil være pligtige

til. Jeg mindes, at man for ikke saa mange Aar siden, da det ærede Medlem Hr. Rode havde gennemført sin Kornlov, ude omkring blandt dem, som disse Love var rettet imod, hævdede, at man ikke var pligtig at overholde disse Bestemmelser, til Trods for at de var vedtaget af hele den danske Rigsdag. Derfor, naar man vedtager Love imod den Klasse, vi tilhører, maa vi have den samme Ret som alle andre Samfundsborgere.

Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og ikke komme nærmere ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget. Kun vil jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre, at i hvert Fald Forslaget om Amdsudvalget, der med almindeligt Flertal skulde afgøre Arbejdsbetingelserne, er der ingen i Underudvalget, der har anmodet mig at gaa til mit Parti med. Og det vilde være ganske udelukket, at jeg skulde gaa til mit Parti med et saadant Forslag. Jeg vidste paa Forhaand, at det vilde blive forkastet.

Dahlgaard: Det var for mig en lidt haard Udtalelse, den højtærede Indenrigsminister kom med, at vi fra vor Side havde stillet os paa et doktrinært Standpunkt, som hindrede Enighed. Det var en lidt haard Udtalelse for mig at høre paa, naar jeg tænker paa, hvorledes Tiden i Udvalget og Underudvalget bogstavelig talt gik med at stille Mæglingsforslag mellem Ministerens Forslag og det, man fra anden Side har foreslaet. Derfor tror jeg heller ikke, at den højtærede Minister vil kunne faa nogen til at tro, at vi ikke ønskede Enighed, og naar det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard sagde, at jeg havde betegnet Udvalgsbehandlingerne som overflødige, og at deri laa, at vi ikke vilde have Enighed, saa misforstaar det ærede Medlem mig. Deri ligger, at vi fra vor Side gik til disse Udvalgsforhandlinger i Troen paa den Forhandlingsvillighed, som Flertalspartierne udtalte her i Tinget, men som vi ikke fandt af tilsvarende Karakter i Udvalget. Og naar det ærede Medlem Hr. Lillelund fandt sig foranlediget til at staa op og være Sandhedsvidne om, hvad der var foregaaet i Underudvalget, med den Motivering, at jeg havde fremdraget Underudvalgsforhandlingerne, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg i Dag aldeles ikke har fremdraget nogen Art af Forhandlinger fra Underudvalget. Men da Forholdet er fremdraget, maa jeg sige til det ærede Medlem, at det var selvfølgelig en meget behagelig Stilling, at man i den konservative Presse